

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.000
Letna naročnina L. 2.000
Letna inozemstvo L. 3.000
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVI. - Štev. 37 (810)

Gorica - četrtek 10. septembra 1964 - Trst

Posamezna številka L 40

Kadar greh ni več greh

V glavnem mestu Danske, v Kopenhagnu, živi protestantovski pastor Haldor Hald. Ze nekaj let nazaj pozna samo eno opravilo: preperečevati samomore. Ko je pred časom objavil po časopisih, naj se vsi tisti, ki si nameravajo s samomorom končati življenje, pred tragičnim koncem obrnejo nanj, da jim da novih nagibov za življenje, ta človek nima več miru. Sam je izjavil:

»Vsak dan prejmem do devetdeset telefonskih klicev, od devetih zjutraj do treh ponoči. Kličejo me iz vseh koncev Danske, pa tudi z Norveške in Švedske. In menim, da ima ta samomorilna mrzlica svoj izvor v dejstvu, da večina teh nesrečnežev ne ve več, kaj je greh.«

NI VEČ ČUTA ZA GREH

Brez dvoma je današnja družba kljub vsemu tehničnemu napredku in zavirljivi civilizaciji prav zato tako plehka, ker je zgubila čut za žalitev Boga, čut za prestopanje božjih postav, z drugo besedo, čut za greh.

Kdor bi trdil, da je sodobni svet bolj pokvarjen kot ljudje v preteklih stoletjih, bi to trditve težko dokazal. Greh je delež človeškega rodu od Adama in Eve sem. Toda eno drži na vsak način: večših se je človek greha sramoval, ga skrival, ga priznal kot zablodo; današnji človek pa ga je spremenil v nekaj, kar je umevno samo po sebi.

Danes ima vsak greh nadomestno besedo: nečistost je fiziološka potreba po sproščanju notranje napetosti; izbruh jeze se imenuje slabost živcev; kraja v službi prebrisanost; pijanost potreba po razvedrilu; golota v oblačenju utrjevanje organizma. Povsod je govora o dedni obremenjenosti, o bioloških zahtevah, o psihičnih motnjah, o dušeslovnih kompleksih, nikjer in nikdar o grehu.

Moderni človek ne pozna več greha. Zato pa tem bolj pozna naveličanost življenja, nezadovoljnost s samim seboj, notranji nemir in živčno razdraženost.

Ta težnja, da se noče več poznati greha in ne priznati, da je greh zlo, prihaja od tod, ker je človek zavrgel moralni zakon oziroma njegovega početnika, Boga samega.

Kdor zanika Boga, mora dosledno zanikati tudi njegove zapovedi. Zato današnja družba ne pozna več besede »moralno zlo«, temveč samo še fizično, to je tisto, ki povzroča bolečino na telesu. Medtem ko se vsakdo zaveda, da vsak prestop zoper fizične zakone (n. pr. voziti na ovinku z isto hitrostjo kot po ravni cesti) prinaša s seboj kazni in razdejnanje, večina misli, da prestop zoper moralne postave ne pomeni nobene škode, ne za posameznika ne za družbo.

GREH POVZROČA NEMIR V ČLOVEKU

To pa je silna znota, ki jo vsakdanje življenje vsak dan znova ovrže. Vsak, kdor greši, povzroči v sebi disharmonijo med razumom in voljo. Razum smatra neko stvar za dobro, volja pa jo odkloni. Posledica tega nasprotovanja je vojno stanje v človeku. Vsaka krivda povzroči notranjo napetost, ki jo označujemo z besedo »očitek vesti«. Noben človek se tega ne reši. Ali odstrani vzrok očitka ali pa končno uniči samega sebe.

Tu najdemo vzrok za tako številne samomore in polne norišnice, ki so značilni zlasti za nordijske države, kjer je materialno blagostanje na najvišji stopnji na celem svetu. Če bi človek trpel le zaradi fizične bolečine, bi se to ne smelo tako pogosto dogajati. A prav na Danskem in Švedskem si lahko ljudje vse privoščijo, kar jim poželi srce. Pa si kljub temu jemljejo življenje, in to v večji meri kot pripadniki vernih narodov. Najlepši dokaz, da na človekovo srečo vpliva ne samo fizično, temveč tudi in predvsem moralno zlo.

To zlo ima pošasten odjek ne samo pri posameznikih, temveč tudi v človeški družbi nasploh. Greh pomeni namreč po svojem bistvu zmago osebnega egoizma. Išče se lastna udobnost in lagodnost na račun zakona in bližnjega. Hoče se brez obzirno uveljaviti lastne težnje in zahteve.

S tem v zvezi je že pred leti tedanji kardinal Montini zapisal: »Prekršek božjih postav in nezvestoba glasu vesti vedno prineseta s seboj neuravnovešenost med ljudmi in uničita solidarnost med člani družbe.« (Kard. Montini: Sul senso morale)

SAMA CIVILIZACIJA SE NE OSREČUJE

Ti prekrški so vzrok, da so tehnično najbolj napredne države polne neuravnovešenih ljudi, ki jim vsa moderna znanost in zdravniška veđa ne morejo pomagati do ozdravljenja. Vsi tisti, ki skušajo pošteno analizirati čudne pojave sodobne družbe, kot so tepizem (pohajanje mladih brez cilja z razbijanjem vsega, kar jim pride pod roko), mladostni zločinci, razdejane družine, prihajajo slej ko prej do zaključka, da je vir teh pojavov opušcanje verskega življenja.

Omenili smo že Dansko. Pastor Hald, ki smo ga na začetku citirali, odkrito izjavlja: »Pri nas živijo ljudje preveč dobro. Življenje je postalo zanje preveč lahko. Vse si privoščijo, greh se najbolj. Na sto rojstev je devet otrok nezakonskih; 60% otrok se rodi po šestih mesecih ali še prej, odkar je bila sklenjena zakonska zveza; samo 2% deklet stopijo nedolžne v zakon.«

Taki so sadovi moderne civilizacije, ki ni hotela vedeti ničesar o dveh nujno potrebnih činiteljih za moralno zdrav razvoj družbe: da je namreč človeška narava zaradi izvirnega greha nagnjena k padcu in da je moralni zakon (zapovedi) za človeka nujno potreben.

»Toda,« pravi naprej pastor Hald, »kdo naj upošteva ti dve dejstvi, dokler ljudje ne pridejo do spoznanja, da je vsa socialna skrb moderne družbe in ves tehnični napredek le slab nadomestek za življenje po veri? Dokler bodo ljudje tako malo zahajali v cerkve kot pri nas — samo 4% redno hodijo k službi božji —, toliko časa tudi ne bodo imeli čuta za greh in toliko časa tudi ne bodo poznali drugega kot naveličanost, beg pred življenjem in samomor.«

Ta protestantovski pastor je zadel v živo. Tudi za nas in za naše kraje velja: le življenje po veri lahko napravi naše bivanje na zemlji prijetno, mu da smisel in ga obvaruje pred osebnimi in družinskimi tragedijami. — e j

Dokončna ureditev mariborske škofije

Po končanih vojnah se postavljajo nove državne meje, ki često globoko posegajo v versko življenje. Nova razmejitev pogostoma razseka škofijska ozemlja: škofijski sedež ostane v eni državi, široka škofijska področja pa v drugi. Sveta Stolica običajno prizna tem odsekanim predelom značaj apostolske administrature. Če so ti predeli široki in važni, jim postavi na čelo lastnega administratorja, sicer pa jih poveri v upravo bližnjemu škofu, ki tako vlada v lastni škofiji kot redni škof, v pridruženih administraturah pa kot apostolski administrator.

Po končani prvi svetovni vojni je Sveta Stolica poverila mariborskemu škofu v upravo različne ap. administrature, to je obrobna ozemlja, ki so pripadla jugoslovanski državi, a ki so pred vojno spadala k škofijam, katerih sedež je ostal na Ogrskem ali v Avstriji.

Te dni je Sveta Stolica odpravila vse administrature, ki jih je upravljali mariborski škof in njih ozemlja dokončno priključila mariborski škofiji. V nedeljo 30. avgusta so se vršila v Prevalju slovesna verska opravila, s katerimi so proslavili vključitev celovških delov v mariborsko škofijo. Enako so dne 8. septembra v Murški Soboti proslavili vključitev Prekmurja in kdaj pozneje pa bodo še vključitev nekaj župnij graške škofije ozemlju mariborske škofije. R. K.

Sovjetsko - kitajski spor se zaostrojuje

Odkar je Hruščev pred mesecem dni sprejel sklep, da skliče 15. decembra letos pripravljani sestanek, na katerem naj bi v podrobnosti določili dnevni red in smerice svetovne konference vseh komunističnih partij, je v komunističnem svetu zavrelo kot v razdraženem panju. Večina komunističnih partij je res na strani Moskve v njenem »ideološkem« sporu s Pekingom. Toda kljub temu so pri svojem javnem zadržanju precej oprezne ter imajo tudi resne pomisleke o umestnosti sklicanja take konference, na kateri bi morali obsoditi kitajske voditelje. V tem oziru je zlasti značilno zadržanje italijanske komunistične partije. Njen pokojni voditelj Togliatti se je do zadnjih dni svojega življenja mučil s tem problemom. Kljub rahlemu zdravju se je odpravil na »oddih« v Sovjetsko zvezo, kjer bi se moral sestati s samim Hruščevom ter mu obrazložiti svoje nasprotovanje, da bi na omenjeni konferenci prišlo do obsodbe Kitajske. V ta namen je zadnje dni, predno ga je doletela možganska kap na Jalti, sestavil dokument, v katerega je strnil svoje poglede glede trenutnega položaja komunističnega gibanja v svetu.

Vodstvo italijanske komunistične partije je spomenico, ki je zadnji Togliattijev spis in torej neke vrste njegov politični testament, objavilo z velikim poudarkom v svojem tedniku »Rinascita«. Pokojni Togliatti se v tem članku izreka za avtonomijo komunističnih partij ter izraža resne dvome o koristnosti Hruščevove pobude o sklicanju svetovne komunistične konference. Zavzema se za to, da bi se poprej razčistili odnosi z vrsto predhodnih sestankov med prizadetimi partijami.

HRUŠČEV

NA ČESKOSLOVAŠKEM

Sovjetski prvak Hruščev je pa od svoje strani slej ko prej odločen, da kitajske voditelje izloči iz komunističnega občestva. V ta namen si hoče zagotoviti popolno podporo čim večjega števila partij. Pri tem mu gre zlasti za države Vzhodne Evrope, ki hočejo biti vedno manj odvisne od Moskve. Proti njim si ne upa trdo nastopati, ker se lahko zgodi, da se mu izmaknejo na kitajsko stran. Zato jih skuša z lepimi besedami in protiuslugami pridobiti na svojo stran.

Tako se je prejšnje dni mudil na Čekoslovaškem celih deset dni. Uradni viri so ta obisk prikazovali kot udeležbo na slavlju ob 20-letnici protinacistične vstaje na Slovaškem. Toda iz govora, ki jih je ob tej priliki imel, je vsakomur jasno, da je šlo za vse kaj bolj važnega. Na prvem mestu je bil vsekakor sovjetsko-kitajski spor v luči sklicanja svetovne komunistične konference. Kremeljski prvak ni opustil nobene prilike, da ne bi napadel Kitajcev, ki so ravno med njegovim bivanjem na Čekoslovaškem odklonili udeležbo na pripravljanim sestanku 15. decembra v Moskvi. Moskovska »Pravda« je istočasno objavila izjave Mao Tse-tunga, ki jih je dal skupini japonskih socialistov 10. julija letos. Vsebinsko razgovora je objavil 11. avgusta nek japonski tednik. Sovjeti so o njem molčali, tako pravi »Pravda«, ker niso mogli verjeti, da gre za avtentične izjave. Ko so pa pekinški krogi potrdili, da

je Mao Tse-tung res tako govoril, so Sovjeti objavili omenjene izjave.

KITAJSKE OZEMELJSKE ZAHTEVE

Kitajski voditelj govori o obstoju samo dveh skupin držav na svetu. Prvo skupino vodita Amerika in Sovjetska zveza, drugo pa sestavljajo Kitajska ter dežele tretjega sveta. Po tem se vidi, da Kitajci stavljajo v isti koš ZDA in Sovjetsko zvezo, same sebe pa istovetijo s protiimperialističnim blokom nevezanih držav. »Pravda« obtožuje kitajske voditelje, da so s tem zavrgli marksistično načelo o delitvi sveta po socialni ureditvi.

Najbolj pa so Sovjete razkačile kitajske ozemeljske zahteve. Mao Tse-tung je dobesedno dejal: »Preveč je predelov, ki jih je okupirala Sovjetska zveza. Čas bi že bil, da bi ji prepričali prisvajanja. Približno pred sto leti je ozemlje vzhodno od Bajkalskega jezera postalo rusko. Od takrat so Vladivostok, Habarovsk, Kamčatka in drugi kraji del Sovjetske zveze. Mi doslej še nismo izdali računa za ta spisak.« — »Pravda« odločno odgovarja, da so sovjetske meje nedotakljive, dokler ne zmaga socializem po vsem svetu. Vsako njihovo spreminjanje lahko dovede do oboroženega spopada.

Kitajci so šli celo tako daleč, da obtožujejo Sovjetsko zvezo, da si je prisvojila dele Romunije, Vzhodne Nemčije, Poljske in Finske. To z očitnim namenom, da bi te države prisilili, zavzeti stališče do tega problema. Enako je Mao Tse-tung izjavil, da bi bilo treba Kurilske otoke, ki jih ima zasedene Sovjetska zveza, vrniti Japonski.

Na vse to »Pravda« odgovarja, da gre za nenačelnost kitajske po-

litike, ki je pripravljena povezati se s komerkoli, če to ustreza njenim ekspanzionističnim in veliko-državnim ciljem. Kako si je mogoče drugače razlagati dobrohotnost do francoskega predsednika De Gaulle, katerega so do včeraj označevali za »fašističnega bandita«.

HRUŠČEV STISKA OBROČ

Spor s Kitajsko, ki je očitno vse drugačne narave kot ideološke, sili Sovjetsko zvezo, da se pravočasno zavaruje pred vsemočimi iznenadenji.

Prvi korak v tej smeri je ravno sklicanje vrhunske konference, na katero polaga Hruščev veliko važnost. V enem zadnjih govorov med bivanjem na Čekoslovaškem je zavrgel vse pomisleke onih partij, ki se ne ogrevajo za omenjeno konferenco: »Vsak dvostranski razgovor med bratskimi partijami in Kitajci bi se nujno sprevrgel v zmerjanje proti naši partiji. Ni mogoče več iti mimo dejstva, da so kitajski voditelji že zdavnaj prešli od ideoloških polemik na ozemeljske zahteve. Če gre po tej poti naprej, bodo lepega dne zahtevali uničenje Sovjetske zveze.«

Zakaj se Kitajci toliko upirajo sklicanju vrhunske konference, potem ko so jo prvi zagovarjali? »Zato, ker hočejo pridobiti na času, medtem ko sami na tih pripravljajo konferenco vseh sektaških skupin,« odgovarja Hruščev.

Čekoslovaški predsednik Novotny se je brez oklevanja postavil na stran Hruščeva, medtem ko imajo ostali voditelji vzhodnih držav še nekatere pridržke. — Vzporedno s stiskanjem obroča okrog Kitajcev, pa Hruščev odpira vrata proti Zahodu, zlasti ona proti Zvezni nemški republiki.

a. t.

Položaj v Italiji

Po kratkih poletnih počitnicah je v Italiji spet oživela politična dejavnost. Poslanska zbornica razpravlja o novem zakonu o zemljiških pogodbah, s katerim bo spolovinarstvo v Italiji praktično odpravljeno. Poleg tega morata senat in zbornica naglo odobriti več vladnih zakonskih ukrepov, s katerimi hoče vlada zaježiti neugodno gospodarsko konjunkturo. Gre predvsem za povišanje nekaterih davkov kot davek na poslovni promet od 3,3% na 4% (IGE). Izvzeta so samo živila, umetna gnojila, semena, kmetijski stroji in bencin. Povišajo se nadalje davki na dohodke, ki so višji od štirih milijonov, davki na luksuzne zgradbe. Na drugi strani pa si je država prevzela nekatere socialne dajatve, ki so jih doslej morali plačevati delavci. — S temi ukrepi upa vlada zmanjšati potrošnjo nekaterih ne nujno potrebnih dobrin ter opogumiti proizvodnjo in naložbe.

Precej vzemirjenja so povzročili ponovni atentati v Gornjem Poadižju, pri katerih je bil en karabinjer ubit. Od zadnjega atentata je preteklo osem mesecev. V tem času so se stališča Italije in Avstrije precej zblížala. Zaradi tega je treba oživitev atentatov pripisati elementom, ki nočejo, da pride do pomirjenja v deželi. Tega se boje posebno zato, ker sta se ravno pretekli ponedeljek sestali v Zenevi odposlanstvi Italije in Avstrije, da nadaljujejo razgovor o južnotirolskem vprašanju.

Novi tajnik italijanske komunistične partije je Luigi Longo, ki ga je centralni odbor potrdil enoglasno. Pod Togliattijem je zavzemal podtajniško mesto.

Krščanska demokracija se pripravlja na

vsedrjavni kongres, ki bo od 12. do 15. t. m. v Rimu.

Zdravstveno stanje predsednika Segnija se je znatno izboljšalo, tako da sedaj že vstaja in normalno uživa hrano. Zgleda, da je zaenkrat prestal napade bolezni, čeprav bo okrevanje dolgo.

Demokratska zmaga v Čilu

V južnoameriški državi Čilu se je prejšnji petek bil odločen boj med demokracijo in levičarsko diktaturo. Po napetem pričakovanju so volilni izidi pokazali, da so si Čilenci izbrali svobodo. S prodorno večino 55% vseh glasov je zmagal krščansko demokratski kandidat Eduardo Frei, ki je prejel skoro en milijon in pol glasov (1.404.809), njegov glavni tekmeč levičar Allende pa 975.210.

To je prvič v zgodovini držav Latinske Amerike, da zmaga na volitvah za predsedniško mesto kak krščanski demokrat. V primeru Čila ne gre samo za osebno zmago, temveč za politično uveljavitev krščanske demokracije. Tradicionalna radikalna stranka, ki je doslej vodila državo, je v razkroju, ker ne more več zadrževati levičarske opozicije. Z zmago Freia se je izkazalo, da je krščanska demokracija edina politična sila, ki lahko v svobodni reši temeljne socialne probleme v državi v duhu modernega krščanskega socialnega programa. Zmago krščanskega demokrata Freia so z zadovoljstvom sprejeli vsi demokratični krogi v svetu.

Slovesnost škofovskega posvečenja msgr. dr. Janeza Jenka

Kdor je prisostvoval škofovskemu posvečenju msgr. Janeza Jenka v romarski cerkvi v Logu pri Vipavi, je odnesel od tega obreda neizbrisni spomin. Ze škofovsko posvečenje samo na sebi je nekaj tako sugestivnega in izrednega. Potem pa še lepa, na novo prebarvana cerkev v Logu; številna duhovščina v raketih — bilo je duhovnikov nad 200 —; množica, ki je napolnjevala cerkev in ves prostor okrog cerkve — do osem tisoč vernikov so našli; potem izreden zbor 200 pevcev, pa številni moške in fantje: vse to je bilo tako mogočno doživljeno, da ga nihče od navzočih ne bo pozabil.

Kdaj smo na Primorskem doživeli kaj podobnega? Ze dolgo ne. Moramo nazaj k datumu 10. oktobra 1923, ko je bil v Gorici posvečen msgr. Alojzij Fogar po rokah F. B. Sedeja. Nedelja 6. septembra 1964 spada še v kroniko, a bo kmalu zapisana v zgodovino naših krajev.

ZABELEŽIMO KRONIKO DNEVA

Obred se je začel točno ob 16. uri. Skof posvečevalec je bil msgr. Gabrijel Bukatko, beograjski nadškof, ki je podelil med slovesnim pontifikalom v latinskem obredu novoimenovanemu škofu škofovsko posvečenje. Škofa sopsosvečevavca sta bila: ljubljanski nadškof msgr. dr. Jože Pogacnik ter mariborski škof dr. Maksimilijan Drževnik. Na desni strani glavnega oltarja je bil pripravljen oltar za posvečenje, ki je tu opravljal mašne molitve do darovanja. Pred sv. opravilom je spregovoril nekaj besed neki moški. Nato je g. Ludvik Ceslar prebral papeževo bulo v latinščini, msgr. Leopold Jurca, prošt in župnik koprski, ki je bil presbiter assistens, jo je prebral v slovenščini. (Papeževo bulo prinašamo na drugem mestu.)

Potem se je začel dialog med posvečevavcem in posvečencem, ki je izpovedal vero in obljubil zvestobo. S prižnice je g. Andrej Simčič, solkanski župnik in dekan, razlagal vernikom razne dele obreda posvečenja. Precej zapletene ceremonije je skrbno vodil koprski vikar g. Vladko Pirih.

Za tem uvodom se je začela sv. maša. Potem ko je subdiakon izpel berilo v slovenščini, se je pričel pravi obred podelitve škofovskega posvečenja. Med litanijami vseh svetnikov je posvečenec ležal na tleh. Med petjem dolgega prefacija je držal posvečenec na temenu odprto evangelijsko knjigo. Med petjem himne Veni creator Spiritus je škof posvečevalec mazilil posvečenca na glavi ter mu pomazilil tudi roke, sledila je izročitev pastorala ter evangelijske knjige. Ob polaganju rok škofa posvečevavca in dveh škofov sopsosvečevavcev ter ob besedah: „... comple in sacerdotem ... coelestis unguenti rore sanctificam“ je dobil posvečenec polnost škofovskega posvečenja. Po končani posvetitvi sta dva škofa sopsosvečevavca peljala novoposvečenega škofa k njegovemu oltarju. Nato je diakon zapel evangelijski v slovenščini.

Pred darovanjem je novoposvečeni škof prinesel svojemu posvečevavcu darove, in sicer dve prižgani sveči, dva velika hleba kruha ter dva sodčka vina, v enem kraškega, v drugem briškega. Sodčka sta imela slovenske ornamente ob straneh, pa škofovski grb posvečevavca in novoposvečenca. Od darovanja dalje je novoposvečeni škof maševal skupno s škofom posvečevavcem. Ob koncu maše, pred zadnjim evangelijskim, je msgr. Bukatko izročil novemu škofu zadnja znamenja škofovstva: mitro, rokavice in prstan. Po ustoličenju na škofovskem sedežu je vsa cerkev zapela zahvalno pesem: Hvala večnemu Bogu; medtem je novi škof v spremstvu dveh škofov sopsosvečevavcev šel po cerkvi ter blagoslovljal vernike. Bila je 18. ura. Zvonovi so se pridružili temu petju in oznanjali vsej Vipavski dolini in slehernemu primorskemu človeku, da imamo novega škofa.

Novi škof je stopil na oltar ter zapel trikrat nadškofu, ki mu je podelil škofovsko posvečenje: Ad multos annos (na mnoga leta) ter sta si dala bratski poljub. Novemu škofu so tedaj zapeli peveci voščilo v tritonskem ponavljanju: Na mnogaja ljeta.

Zatem je spregovoril msgr. Jenko v vsem ornatu škofovskega oblačila ter se zahvalil Bogu in svetogorski Kraljici za to veliko milost. Besede zahvale je izrekel msgr. Bukatku, sopsosvečevavca, pokojnim staršem, pokojnemu msgr. Ujčiču, vsem sorodnikom in dobrotnikom, vsem duhovnikom in vernikom Slovenskega Primorja, ki so v tako velikem številu prisostvovali izrednemu obredu. Izjavil je, da hoče biti vernemu ljudstvu in du-

hovnikom dobri pastir. Svoj govor je zaključil z dvema besedama, ki si jih je izbral kot svoje škofovsko geslo: Fides — Victoria; vera — zmaga. Ljudstvo pa je sprejelo besede svojega škofa z dolgim in mogočnim ploskanjem.

Pred novega škofa je stopilo deklet v narodni noši ter mu izreklo voščila. Ob mogočnem petju »Marija, skoz življenje« se je sprevod duhovnikov in škofov vrnil v zakristijo.

Med sv. mašo so peli združeni cerkveni pevski zbori iz vipavskega dekanata pod vodstvom g. Slavka Podobnika. Peli so Vodopivčevo mašo sv. Katarine. Tako mogočnega in obenem zlitega petja nisem že dolgo slišal.

PAPEŠKA BULA, S KATERO SE IMENUJE MSGR. JENKO ZA ŠKOFA

PAVEL ŠKOF - SLUZABNIK SLUZABNIKOV BOZJIH, ljubljenuemu sinu Janezu Jenku, apostolskemu administratorju dela goriške in gradišanske nadškofije, ki se nahaja v Sloveniji, izbranimu škofu akufidskemu, ki je tudi imenovan za apostolskega administratorja tržaško-koprskega in reškega ozemlja, poždrav in apostolski blagoslov. Nam, ki z večjo skrbjo obračamo oči na tiste ovce svoje črede, ki so bolj potrebne pomoči, se je zdelo primerno imenovati cerkvenega predstojnika vernikom tržaško-koprske in reške škofije, ki žive v Sloveniji. Na ta način smo hoteli pokazati ne samo svojo naklonjenost, ampak tudi dati primernejša in obilnejša sredstva za krščansko življenje in ravnanje. Z oblastjo, ki jo imamo nad vso Cerkvijo, Te, ljubljenu sin, imenujemo za naslovnega škofa akufidskega, na sedež, ki je sedaj zagotovljen prazen, hkrati Te imenujemo za apostolskega administratorja tržaško-koprskega in reškega ozemlja v Sloveniji, nam in Sveti Stolici na poljubno razpolago. Imel boš, kakor se spodobi, vse pravice in privilegije dostojanstva in službe, kakor tudi vse dolžnosti, ki po splošnem pravu pripadajo rezidencialnim škofom. Da Ti olajšamo posvečenje, dovoljujemo, da prejmeš škofovsko posvečenje izven mesta Rima, od kateregakoli škofa, kateremu naj po liturgičnih predpisih prisostvujeta dva druga, ki so z Nami in Apostolsko Stolico povezani z vezmi iskrene vere. Preden pa se to zgodi, boš opravil, kakor zahteva obred, izpoved vere in boš položil dvojno prisego zvestobe do Nas in naših Naslednikov, in obrazce, po katerih boš prisegel, boš podpisal, kakor tudi škof, ki bo prisostvoval tvoji prisegi, ter potrdil s pečatom. Poskrbel boš, da se to čimprej pošlje Sveti Konzistorialni kongregaciji. Končno, ljubljenu sin, Te vzpodbujamo, da po svojih močeh skrbiš

Beseda sv. očeta o bližnjem začetku tretjega koncilnega zasedanja

Sv. oče Pavel VI. je izdal z datumom 1. septembra 1964 posebno apostolsko pismo, ki nosi naslov »Iam prope« (Ze je blizu) in ki se nanaša na bližnje odprtje 3. zasedanja II. vatičanskega koncila.

Najprej sv. oče pove, da dan začetka 3. koncilnega zasedanja — praznik sv. Križa — ni bil slučajno izbran. Križ pomeni za nas kristjane orodje, s katerim je Kristus izvršil naše odrešenje in po katerem so k nam prišle zveličavne milosti. Zato se bo tretje zasedanje pričelo s sv. mašo, in sicer na način koncelebracije: 24 koncilskih očetov bo istočasno opravilo sv. daritev, da bodo tako vsi »en duh in eno srce« (Apd 4, 32).

Nato poudari sv. oče, da koncilsko zasedanje daleč ni samo stvar koncilskih očetov; zanj se morajo zanimati in njegovo delo s pozornostjo spremljati vsi, ki so verni in ki ljubijo delo Cerkve. Zlasti duhovniki, redovniki, trpečni in otroci lahko uspešno podprejo delo koncila.

Dva sta načina, ki se jih Cerkev vedno poslužuje pri svojem poslanstvu: pokora in molitev. Ti dve sredstvi naj torej uporabljajo verniki, da bodo tako podprli delo koncila in se mu duhovno priključili.

Pokora odstranjuje ovire v duši, ki jih greh in nizka nagnjenja povzročajo in na ta način preprečujejo spravo z Bogom; molitev pa dušo razpoloži za nebeske darove. Tako pokora kot molitev pripomorta, da se človeška in božja volja srečata v osrečujočem objemu. Človeška volja se, prepojena z duhom ponižnosti, dvigne polna zaupanja do Boga; božja volja pa najde na ta način pravo pot do

za vernike Tebi izročene, da jih prav vodiš in jim vladaš.

V tvojih dušnopastirskih naporih naj Ti pomaga Kristus in njegova presveta Mati, Kraljica apostolov.

Dano v Castelgandolfu blizu Rima, 17. julija, Gospodovega leta 1964 v drugem letu našega vladanja.

Jakob Alojzij - kardinal Copello, kancler svete rimske cerkve
Janez Calleri, ap. protonotar
Silvij Romani, ap. protonotar

Franc Tinello, regens

Poslana dne 18. avgusta, v drugem letu papeževanja, Marij Onini, pečatar

Iz Kancelarije apostolske pisarne,
Tab. Vol. CXI., čtev. 10

CERKVENI ZASTOPNIKI

Škofovskemu posvečenju so prisostvovali razne cerkvene osebnosti, številno je bil zastopan ljubljanski kapitelj. Med drugimi so bili navzoči še: msgr. Josip Pavličič, škof na Reki, msgr. Albin Kjuder, apostolski protonotar, msgr. dr. R. Klinec iz Gorice, gg. dekani in škofovi svetovavci, skoraj vsi duhovniki goriške, tržaške, reške in koprške administrature, predstojniki raznih redovniških družin in redovnic.

Cerkve, ki je bila komaj lani preslikana, je bila vsa okrašena s krasnimi in dolgimi vencji, potrpežljivo delo žena in deklet.

Ljudstvo Slovenskega Primorja in vsa slovenska duhovščina je hvaležna Bogu in sv. očetu za ta veliki dar in to veliko priznanje, da je dobilo novega škofa.

Na grbu novega škofa smo videli stilizirano svetogorsko cerkev, solkanski most, koprsko cerkev ter morje. Msgr. Janez Jenko je hotel tako objeti vse ozemlje svojih administratur — od Sečovelj do Soče in Trente.

Novemu škofu msgr. Janezu Jenku slovenski verniki iz Trsta in Gorice izrekamo svoje veselje in obenem svoje čestitke. Veselje vernikov Slov. Primorja je tudi naše veselje. — Bog in svetogorska Kraljica naj Vas vodita in podpirata v težkem in odgovornem delu.

DUSAN JAKOMIN

Prošt Jurca - delegat

Apostolski administrator dr. Janez Jenko je imenoval koprškega prošta Leopolda Jurca za svojega delegata za tržaško-koprsko in reško ap. administraturo, dokler je sam odsoten iz Kopra, kjer je sedaj sedež ap. administracije.

Dekan Simčič - delegat

Apostolski administrator dr. Janez Jenko je imenoval solkanskega dekana Andreja Simčiča za delegata goriške administracije za časa njegovega bivanja v Rimu.

Sv. oče je sprejel 16 najboljših evropskih otrok

Rimski župan in pozneje tudi sv. oče Pavel VI. sta sprejela v četrtek 3. septembra šestnajst »najboljših evropskih otrok«. Prišli so v Rim po nagrado za svoja junaška dejanja. Vsak ima svojo zgodbo, vredno, da bi vsako posebej osvetlili in s tem pokazali sebičnemu svetu, da je še možna dobroti in nesebičnosti, da so še možna junaška dejanja v današnjem uživanjajeljnem in sebičnem svetu.

V obrambo Pija XII.

Ameriški pater Edward A. Molloy je napisal dramo »The Comporter« (Tolažnik). Do zamisli te drame je prišel, ko je prisostvoval uprizoritvi Hochhuthove drame »Namestnik«, kjer se prikazuje Pij XII. kot boječnej in zaščitnik nacistov. Sprva, pravi pater Molloy, nisem odkrlel Hochhuthu dobrega namena, pozneje pa, ko sem se bolje poglobil v raziskovanja, sem prišel do odločitve, da spišem dramo, ki naj bi bila protitež Hochhuthovi drami.

Drama »Tolažnik« ima tri dejanja. Začenja se teden pred izbruhom druge svetovne vojne. V glavnih vlogah nastopajo papež Pij XII., msgr. Montini (sedanji papež Pavel VI.), glavni rabin A. Zolli iz Rima in feldmaršal Albert Kesselring, vrhovni poveljnik nemških čet v Italiji. Namen te drame je podati pozitivno podobo Pija XII. Pater Molloy je dejal, da je njegov red že odobril njegovo delo, o katerem je v preteklem maju že razpravljal s kardinalom Spellmanom, ki je tudi dal svoj pristanek.

Prvič maša v angleškem jeziku

Dne 24. avgusta je daroval kardinal Joseph Elmar Ritter v Saint Louisu v ZDA prvo sveto mašo v angleškem jeziku. Svetemu obredu, ki ga je opravil ob priložnosti liturgičnega narodnega tedna, je prisostvovalo 16 tisoč oseb, duhovnikov, redovnikov, redovnic in laikov, ki so prispele iz vseh delov ZDA. Angleško besedilo za zbor, ki ga sestavlja tristo glasov, je pripravil duhovnik Martin Hellriegel na glasbo, ki jo je sestavil dirigent Aleksander Pelouquin. Dokončne ukrepe glede sv. maše v narodnem jeziku bodo določili severnoameriški škofje na seji, ki jo bodo

imeli v Rimu takoj po pričetku tretjega zasedanja II. vatičanskega vesoljnega cerkvenega zbora. Predvidevajo, da bo uradni datum za uporabo angleškega jezika pri sveti maši določen za 29. november, to je za prvo adventno nedeljo in za pričetek novega liturgičnega leta. Od 14. septembra dalje bodo podeljevali pet zakramentov v ZDA v angleškem jeziku.

Koncelebracija na katoliškem dnevu v Stuttgartu

Najvažnejše liturgične funkcije v teku letošnjega 80. katoliškega dneva v Stuttgartu so opravili v koncelebraciji. K temu je dala svoj pristanek pokoncilna komisija za izvajanje liturgične konstitucije. Slovesno odprto poveljnik sv. maše je tako darovalo dne 3. septembra zjutraj na Canstatter Wasen dvajset duhovnikov in škofov. Na isti način je potekel slovesni liturgični obred ob zaključku zborovanja, ki je bil v nedeljo 6. septembra.

Stolnica v Rigi restavrirana

Restavriranje stolnice sv. Jakoba v Rigi na Letonskem je končano. Dela je izvršila neka tvrdka iz Vzhodne Nemčije, ki je za restavriranje potrebovala tri leta. Slovita stolnica je iz 12. stoletja. Leta 1940 je komunistična oblast cerkev zaplenila in jo spremenila v koncertno dvorano. Oltar so prepeljali v neki muzej. Sedaj je stolnica popolnoma prenovljena. Da ohranijo v dobrem stanju starodavne orgle, vzdržujejo v cerkvi vedno enako temperaturo: 12 stopinj.

Pretresljive številke

Ob blagoslovljivi novih vozil je opat samostana Fiecht na Predarlskem (Vorarlberg) Albert Granss na avtomobilski vozače naslovil tele besede: »Samo na Tirolskem je bilo lani 9346 prometnih nesreč s 178 mrtvimi in 5383 poškodovanimi osebami. To dá misliti. Vsak vozač naj bi se v bodoče bolj zavedal svoje osebne odgovornosti, ko vstopi na cesto. Vi očetje, ne pozabite, da imate skrbeti za svoje otroke in svojo ženo in ste odgovorni za njih bodočnost. Vi mladi ljudje ne dopustite, da vas bodo vaši starši dobili s ceste vrnjenemrtve ali s polomljenimi udi. In za vse pa velja načelo: „Ne spravljajte v življenjsko nevarnost svojega bližnjega!“

Marijanski shod na Opčinah v nedeljo 13. septembra ob 4. popoldne

SPORED:

- ob starih rožni venec v cerkvi
- sledi velika marijanska procesija
- služba božja na vaškem trgu; mašuje stolni prošt msgr. Salvadori, govori msgr. dr. Močnik
- slovesni sklep, nastop cerkvenih zborov
- darovanje v cerkvi za stroške praznika

PROCESIJA:

- ureditev Marijinih družb za procesijo na prostoru ob cerkvi
- vsa dekleta v procesijo za Marijinimi družbami
- vsi moški v procesijo za prošeško godbo
- vse žene za cerkvenimi pevci
- prinesite dosti cvetja, pridite v svetlih oblekah (če pa potreba, vzemite tudi dožnje plašče)

SHOD SE VRSI OB VSAKEM VREMENU!

SKLEP NA TRGU:

- poslušajte reditelje
- vsak dobi za službo božjo list z besedilom

— VSI SODELUJMO — VSI MOLIMO —
— VSI POJMO!
— pri darovanju vsi odgovor: Prosimo te, sliši nas!

Dragi rojaki!

Ze 16. leto se zgrinjamo od vseh strani na veličastnem Marijinem shodu na Opčinah. Šestnajst let, šestnajst velikih shodov, to je že kar lepa doba, že velika tradicija, ki za naše razmere pomeni:

- dan javnega čiščenja in zadoščenja Mater božji, ki jo mnogi v naših krajih s kletvami zelo žalijo;
- dan skupne molitve za velike javne probleme: za mir, za poklice, za vesoljni cerkveni zbor;

- dan velikega in lepega srečanja vseh dobromislečnih Slovencev! Vsi res radi in z veseljem pridimo in prinesimo veliko dobre volje! Naj bo častno zastopana vsaka vas od Miljskih hribov do zelenega Steverjana!

SVETA BOŽJA PORODNICA — BODI
NASA POMOCNICA!

AREZZO 1964

Zadnji dnevi avgusta so zopet privabili ljubitelje polifonske glasbe v Arezzo na tradicionalno tekmovanje »Guido d'Arezzo«, ki ga vsako leto prireja društvo »Amici della Musica«. Letošnjega dvanajstega polifonskega natečaja je udeležilo trideset zborov iz enajstih držav. Poleg italijanskih zborov so nastopile pevske skupine iz Avstrije, Jugoslavije, Češko-slovaške, Madžarske, iz Zahodne Nemčije, Francije, Bolgarije, Grčije, Španije in Brazilije.

Med nastopajočimi je bilo že dokaj starih znancev iz prejšnjih let, kar daje vsemu tekmovanju že neko kontinuiteto. S tem, da se razni zbori vrstijo že leto za leto na odru »Teatro Petrarca«, dajejo tudi publiki — ki sestaja iz dolgoletnih udeležencev, strokovnjakov, ljubiteljev zborovskega petja in Arečanov — možnost, da lahko znova presodi »veteranske« zборе, s čimer se še bolj utrdi simpatija med izvajavci in poslušavci. Tudi žirija je sestavljena iz tu že poznanih glasbenikov in mora tako prenašati vsakoletne »spice« na račun bolj ali manj posrečenih ocen. Treba pa je reči, da se zadnja leta ne ponavljajo več taka nesoglasja med žirijo in publiko, oziroma presenečenja v podjeljevanju prvih nagrad.

Kakor prejšnja leta, so bili tudi letos veliki »favoriti« predvsem tuji zbori. Največ sreče so imeli Francozi, ki so se predstavili z dvema zboroma. Njih odlični zbor »Ensemble vocal Philip Caillard« iz Pariza je odnesel kar dve prvi nagradi, za ženske in mešane zbere. Njih mehko in precizno petje je res moralo vsakogar navdušiti. Med najstarejše veterane Arezza pa spada nemški zbor »Monteverdi« iz Hamburga, ki je že znan po tem, da se navadno loteva izredno težkih skladb, kakor letos npr. Regerja in Hindemitha. Ta zbor je odnesel drugo mesto v mešanih in v moških zborih (pri mešanih bi lahko tekmoval za prvo mesto). Na tretje mesto so prišli češki madrigalisti iz Prage, katerih zelo fina izvedba je bila Gallusova »Peccantem me« s težko kontrpunktistično sestavo. Sledili so, vedno v mešanih zasedbi, zbori iz Budimpešte, Sofije in Trsta (Tartini). V moški zasedbi je odnesel prvo mesto zbor Palestrina iz Camina (Padova). V folklori pa so zmagali Madžari iz Budimpešte, katerim so po vrsti sledili Čehi, Francozi (Caillard), Zagreb (Akademski zbor Ivan Goran Kovačić) in Bolgari (Akademski zbor iz Sofije). V gregorijanskem petju je lovorka pripadla ženskemu zboru iz Tridenta.

Toliko o glavnih podatkih. Kot vedno, imajo tu temeljito vlogo mešani in moški zbori, ki se morajo predstaviti predvsem s polifonijo. Predolgo bi bilo naštevati posameznih, tudi posebej pomembnih skladb. Najbolj so se vrstila za polifonijo imena Gallus, Palestrina, Monteverdi, Scarlatti, Marenzio idr. Od modernih pa Hindemith, Kodaly, Milhaud, Šostakovič, da imenujem le svetovnoznane, katerih skladbe predstavljajo izredno tehnično težkočo, a tudi silno efektnost. Primer takega izvajanja je, recimo, Psalm 121 skladatelja Milhauda, ki so ga izklesano izvedli Nemci. V polifoniji pa naj omenim izvedbo Gallusovega moteta »Mirabile mysterium«, ki ga je dovršeno podal zbor »Tartini« iz Trsta pod vodstvom G. Kirschnerja. Ta skladba predstavlja pravo novost v Gallusovem glasbenem ustvarjanju, po izred-

nem kromatičnem značaju, ki niti ni običajen za beneško Solo, kamor Gallus spada.

Če omenimo jugoslovansko udeležbo, smo zabeležili samo akademski zbor iz Zagreba, ki je odnesel četrto nagrado v folklori. Skoda, da se letošnjega tekmovanja ni udeležil noben slovenski zbor, saj so lani celjski pevci odnesli prvo mesto v moški zasedbi.

Ob robu polifonskega natečaja moramo zapisati, da se ta prireditev iz leta v leto razširja in privlačuje vedno novih elementov, kvaliteta manifestacije pa je pokor za nadaljnje uspehe. Tekma med posameznimi zbori pa ni samo doprinos k vedno večji umetniški višini, ampak tudi k medsebojnemu spoznavanju in kulturnemu zblizjevanju.

A. B.

IZ SLOVENIJE

Tito v Sloveniji

Med svojim obiskom v Sloveniji, med katerim si je ogledal mednarodni vinski sejem v Ljubljani, se je predsednik Tito na poti proti Zagrebu (kamor je šel otvoriti velesjem) nepričakovano ustavil v Pleterjah in obiskal znani kartuzijanski samostan. Tu si je ogledal stare rezbarske umetnine, cerkve, knjižnico ter klet, v kateri menihi kuhajo žganje, in druge samostanske objekte.

Ob ogledu gotске cerkve, v kateri je pokopan Herman Celjski in ki služi sedaj menihom kot ropotarnica, je izrazil začudenje, kako da je taka umetnina v takem stanju.

Menihi so predsednika Tita, njegovo ženo Jovanko in ostalo spremstvo zelo prijazno sprejeli ter jim po ogledu samostana pripravili zakusko. Ob odhodu so mu podarili dve košarici hrušk.

Goriški gospodarski predstavniki na obisku v Sloveniji

Pretekli teden so predstavniki dežele Furlanije-Juljske krajine obiskali Slovenijo in se sestali z njenimi gospodarskimi predstavniki. Na povabilo predsednika Zbornice za gospodarstvo Slovenije so si ogledali vinsko razstavo v Ljubljani in letališče Brnik ter obnovljeno mednarodno cesto preko Ljubljanskega prelaza. Na sestanku, ki so ga imeli gospodarski predstavniki obeh dežel, so proučili možnost sodelovanja na industrijskem področju z različnimi jugoslovanskimi ustanovami.

Uspehi in neuspehi v gorah

Prvič v zgodovini plezalstva je ženska preplezala severno steno Eigerja, ki se dviga 3974 m visoko. Ta primat je dosegla Nemka, 26-letna Daisy Voog iz Münchena, ki je skupno z gorskim vodnikom Bittnerjem, tudi iz Münchena, tvegala to plezalno turo. Podala sta se v steno v torek 1. septembra in prispela na vrh v petek zjutraj, dne 4. septembra, potem ko sta tri noči bivakirala v steni.

Na Monte Rosa pa so se v četrtek 3. septembra ponorečili trije plezavci, vodnik Giancarlo Fossan in dva akademika iz Milana, ki sta bila na počitnicah v Champoluciu. Strmoglavili so nekaj deset metrov globoko v prepad in se ubili.

bo nastopila zastrupitev.

Zeleni križ je hitro preletel mestne ulice in zapeljal v ulico Brigada Pavia. Prihiteci so bolničarji in odnesli ranjenca. P. Viljem je stopil do službujočega zdravnika, da bi mu dal potrebna pojasnila in ustrezne podatke. Komaj ga je zdravnik zagledal, je prebledel.

»Padre Guglielmo! Moje iskreno sožalje. P. Herminij je v zadnjih dneh ljubljen. Nemogoče ga je rešiti!«

»P. Herminij?« je ta hlastnil. »Kaj pa se je zgodilo?«

»Težka nesreča! Partizani so med borbo posejali z minami vsa brda vzhodno od Gorice. Postavili so jih tudi v našem samostanskem vrtu na Kostanjevici. Dva sobrata, ki sta tamkaj nekaj delala, sta zadela na mino, ki se je razletela in ju hudo ranila. Takoj so ju pripeljali semkaj v bolnišnico. P. Herminij bo vsak hip izdihnil, brat Narcis, ki je tudi smrtno ranjen, bo najbrž preživel še kak dan.«

P. Viljem je prebledel. Pred očmi se mu je zamagljalo. Medtem ko je prevažal tuje

Kratke novice

Pogajanja za Ciper propadla

Generalni tajnik OZN U Tant je sporočil, da je posredovanje njegove organizacije za rešitev ciprskoga vprašanja praktično propadlo, ker vse prizadete strani (Ciper, Grčija in Turčija) niso pokazale dobre volje. Medtem se bliža 26. september, ko poteče mandat sil OZN na otoku. Vsi, ki jim je pomirjenje na otoku pri srcu, se sprašujejo, kaj bo potem, ko bodo mednarodne čete odšle. Predsednik Makarios je po obisku pri Nasserju postal še bolj trmast in nepopustljiv. Njegova vlada je sklenila, da bo vprašanje otoka predložila 8. oktobra Glavni skupščini OZN. Ciprsko delegacijo bo vodil sam Makarios.

Položaj na Cipru je še nadalje napet. Bivši ameriški zunanji minister Dean Acheson, ki je avtor enega izmed načrtov za rešitev ciprskoga vprašanja, je ob povratku iz Zeneve izjavil, da lahko vsak čas izbruhne vojna med Grčijo in Turčijo.

General Khan spet na oblasti

Po tolikih spremembah v vodstvu vlade Južnega Vietnama se je spet vrnil na oblast general Nguyen Khan. Potem ko je na pritiski študentskih demonstracij odstopil ter je vodstvo dežele prevzel triumvirat, se je zdelo, da je njegova zvezda v zatonu. Njegov »zdravstveni oddih« so politični opazovalci razumeli kot časten umik iz političnega življenja.

Homatije v Južnem Vietnamu so se pa tako obrnile, da se je general Khan lahko mirno spet vrnil v Saigon in prevzel vodstvo vlade. Ob prihodu je izjavil, da se je vrnil v prestolnico, potem ko je ugotovil, da uživa podporo tako budistov kot katoličanov. Slednji naj bi mu zagotovili svojo podporo, potem ko jim je zagotovil, da bo demokratiziral politično življenje v deželi.

Kongo pred pomirjenjem?

Iz te obširne afriške države prihajajo poročila, da filokomunistični uporniki izgubljajo postojanko za postojanko in se umikajo v sosedno Tanganjiko. Vladne čete so po hudih ofenzivah zavzele mesti Albertville in Manono v severni Katangi. Uporniki pa se še vedno upirajo v Stanleywillu in ne dovolijo niti letalom OZN, da bi pripeljala zdravila in hrano.

Medtem so se v Adis Abebbi sestali zastopniki držav Afriške enotnosti, da bi razpravljali o položaju v Kongu. Kongoška vlada je skušala zavleči zasedanje. Končno je sprejela dejstvo in poslala svojo delegacijo, ki jo vodi sam ministrski predsednik Combe.

Hruščev obišče Bonn

Sovjetski ministrski predsednik Hruščev je uradno sporočil bonnski vladi, da sprejema njeno vabilo za razgovore s kanclerjem Erhardom v Bonnu. Datum obiska ni še določen, vendar se sklepa, da bo do tega prišlo po ameriških predsedniških volitvah, verjetno tja na pomlad prihodnje leto. — Novica o tem ni nikogar presenetila, ker je bila zadeva načelno sprejeta že med nedavnim obiskom Adžubeja v Zahodni Nemčiji.

Bilanca sredpoletnih počitnic

Od 13. do 24. avgusta, ko po vsej Italiji praznujejo tradicionalni »ferragosto« in »morajo« vsi nekam zginiti od doma, so zabeležili na italijanskih cestah 4743 nesreč. Pri tem je izgubilo življenje 184 oseb, 2600 oseb pa je bilo ranjenih.

Izlet k izviru Drave

Preteklo nedeljo je Slov. katoliško prostvo društvo iz Gorice »Prof. Mirko Filej« priredilo za svoje člane in prijatelje zelo lepo uspel izlet k izviru Drave in v slikovite Dolomite.

Začetek vožnje ni kaj prida obetal. Izza Kalvarije se je pobliskavalo in votlo grmel; prav ob odhodu pa je začelo tudi rahlo deževati. Sele v Tolmeču so se oblaki nekaj dvignili. Nato je šlo očitno na boljše. Po slikoviti gorski dolini mimo Rigolata in Fornj Avoltri, ki sta poznana zaradi počitniških kolonij tudi slovenskim otrokom, se je cesta preko gorskega prehoda prevesila v Sappado, kjer izvira reka Piave. Ker je bila tam prav služba božja, so naši izletniki hiteli naprej, mimo S. Stefana di Cadore, do kraja Candide, ki leži 1200 m visoko na zelo razglednem položaju. Tam je bila zanje sv. maša, ki jo je opravil g. Jože Jurak, medtem ko so pevci ob močnih orglah ubrano napolnili prostrano cerkev s svojim petjem. Gotovo je ob tej priliki prvič odmevala slovenska pesem in se je slišala slovenska pridiga na tem kraju.

Pot je vodila nato vedno višje, vse do gorskega prelaza Kreuzberg (Monte Croce), 1600 m nad morjem. Tu se prične provinca Bocen (Bolzano) in z njo dvojezični napis. — Kdaj bomo to doživeli tudi na Goriškem in Tržaškem? — Opoldanski odmor je bil v mestu Innichen (San Candido), ki se ponaša s starodavno župno cerkvijo, ki je res vredna ogleda.

Od Innichena je proti vzhodu šest km do italijansko-avstrijske meje. Naši izletniki pa so se raje obrnili proti zahodu. Cesta je tekla ob robu močvirnatega Toplaškega polja, ki je za nas Slovence pomembno zato, ker so naši predniki, ko so zasedli Korosko, pridirali skozi današnjo Vzhodno Tirolsko mimo Zgornjega Dravograda in Lienza vse do Pustriške doline, ki se baš pri Innichenu prične, in se ustavili ob Toplaškem polju. To polje je važno rečno razvodje. Iz njega prihaja reka Drava, ki se izteka v Črno morje, na drugi strani pa reka Rienz, ki se pri Brikenu prelje v Eisack (Isarco) in nato potom Adize dokonča svoj tek v Jadranskem morju.

Pri Toplachu (Dobbiaco) je bilo treba dati slovo prijazni Pustriški dolini in simpatičnim Tirolcem. Cesta se je obrnila naravnost proti jugu. Lepo je bilo ob Toplaškem jezeru, kjer je bilo pol ure postanka, nato pa je avtobus v nagli vožnji pripeljal v svetovnoznano Cortino d'Ampezzo. Prav pred olimpijskim stadionom, kjer so bile l. 1956 zimske olimpijske igre, se je ustavil. Na umetnem ledu se je mlado in staro vrtelo na drsalkah. Pa je čas pritiskal, postalo je hladno in treba je bilo misliti na povratek.

Strmo se je skozi Cadore spuščala cesta proti strugi reke Piave in prav mrak je legal v dolino, ko so izletniki izstopili na kraju groze, v nekdanjem Longaronu. Človek bi mislil, da so to izkopanine rimskega mesta, ki je stoletja ležalo pod zemljo, ne pa ostanki naselja, ki je še pred letom dni bilo tisočim drugim enako in niti slutilo ni, da se mu bliža neizprosno razdejavanje iz nasproti ležečega vajontskega jezua.

Skozi romantično mestece Vittorio Veneto je avtobus zapeljal na furlansko ravnino. Tam proti Gorici so bliski rezali ozračje, a v vozilu je bilo prijetno in domače. Donela je slovenska pesem, ki je krajšala dolge kilometre.

Na polnoči grede je izletnike spet pozdravila Gorica. Pri tem je bil narejen praktičen sklep: vsako leto na prvo nedeljo v septembru bo priredilo SKPD »Mirko Filej« svoj izlet v božjo naravo. Vsi, ki jo ljubite in vam je delo društva pri srcu, iskreno vabljeno!

V septembru zračna pošta med italijanskimi velemesti

Prihodnji teden bo po vsej verjetnosti začela posloovati nočna zračna pošta med italijanskimi velemesti. Za sedaj pridejo v poštev sledeča mesta: Rim-Turin in obratno, Pisa-Genova in obratno, Rim-Milan in obratno, Rim-Catania-Palermo in obratno. V teku so pogajanja za pošno zračno zvezo še z drugimi mesti. — Računajo, da bo en sam zrakoplov lahko prenesel 900.000 pisem.

Podražile se bodo železniške tarife

Kljub vedno večji cestni prometni konkurenci se bodo tarife na italijanskih železnicah v kratkem povišale za novih 15 odstotkov. Po italijanskih cestah kroži sedaj 3.864.150 avtov in avtopulmanov, a kljub temu je promet na železnicah še vedno zelo živahen. Od konca vojne do danes so se železniške tarife podražile 49-krat za potnike in 41-krat za tovor.

Radio Trst A

Sporod od 13. do 19. septembra

Nedelja, 13. septembra: 9.30 Revija slovenskih pevskih zborov. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Odjava za najmlajše: »O dečku, ki se ni znal smejati«. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. — 12.15 Vera in naš čas. — 15.00 Zlata risanka: Remo Germani. — 16.00 Malo znane velike ljubezni - (6) Franc Jeza: »Dickensova prva ljubezen«. — 18.30 Kino, večeraj in danes - pripravil Sergij Vesel. — 21.00 Folklorja z vsega sveta.

Ponedeljek, 14. sept.: 12.15 Iz slovenske folklorje - Nino Kuret: Ljudstvo baja, ljudstvo poje: »Ljuba mamka naša, kje je hčerka vaš«. — 18.30 Sodobna italijanska glasba. — 19.15 Iz lovčevih zapiskov - Ivan Rudolf: (16) »Račja mama«. — 21.00 Jacopo Napoli: »Ubogi vrag«, opera v štirih scenah; G. Ramous: »Vojščakovi napori«, farsa v enem dejanju.

Torek, 15. sept.: 11.45 Ameriški odmevi. — 12.15 Zenski liki. — 18.30 Simfonična dela Richarda Straussa. — 18.50 Gostovanja solistov v Trstu. — 19.15 Pripravke o narodnih junakih: (11) »Džindžiskan« - napisal Marij Maver. — 21.00 Radijska novela - Ivan Pregelj: »Regina, roža ajdovska«. — 22.40 Sodobna simfonična glasba.

Sreda, 16. sept.: 11.45 Folklorni mozaik. — 12.15 Pogled na svet. — 18.30 Orkester v osemnajstem stoletju. — 18.50 Slovenski romantični samospevi. — 19.15 Enej Silvij Piccolomini (Pij II.), ob 500-letnici smrti - Maks Sah: (2) »Slovenska zgodovina v njegovih delih«. — 21.00 Simfonični koncert orkestra gledališča »Verdi«. V odmoru (približno ob 21.45) Knjižne novice - Vinko Beličič: »Cetrta knjiga Zgodovine slovenskega slovstva v izdaji Slovenske Matice«.

Četrtek, 17. sept.: 12.15 Potovanje po Italiji. — 18.00 Pevski zbori dežele Furlanije-Juljske Benečije: Goriški Polifonski zbor, ki ga vodi Ceolila Seghizzi. — 18.30 Kvartet v dvajsetem stoletju. — 19.15 Gradovi na Goriškem: (5) »Rihemberški grad« - napisal Rado Bednarik. — 21.00 »Človek, ki je srečal samega sebe«, fantastična dogodivščina v treh dejanjih. — 23.00 Slovenski in jugoslovanski solisti.

Petek, 18. sept.: 11.45 Glasbeno potovanje po Evropi. — 12.15 Zena in dom. — 18.30 Najlepše romantične simfonije. — 19.15 Jadransko morje - Gojmir Budal (11) »Kopne in letalske zveze«. — 20.30 Gospodarstvo in delo - urednik Egidij Vršaj. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota, 19. sept.: 11.45 Italijanski akvarel. — 12.15 Zavojevalci gor - Dušan Perot: (11) »Kancidžinga ali Nanga-Perbat«. — 15.00 »Volans«, oddaja za avtomobiliste. — 15.30 »Kameniti gost«, drama v enem dejanju in štirih prizorih, ki jo je napisal Aleksander Sergejevič Puškin, prevedel Josip Vidmar. — 17.20 II. vatikanski koncil. Poročila in komentarji o vesoljnem cerkvenem zboru. — 18.30 Slovenski in jugoslovanski skladatelji — 19.00 Predelava folklorne glasbe. — 19.15 Počitniška srečanja - pripravil Saša Martelanc. — 20.30 Teden v Italiji. — 20.45 Slovenski oktet. — 22.00 Simfonične pesnitve. — 23.00 Znanj izvajavci Chopina.

To nedeljo vsi na Marijanski shod na Opčine

Ob dvajsetletnici

45.

Septembrski dogodki so docela uničili spodnji del Mirna. Nemci so požgali nad 70 hiš, partizani pa so se znesli nad misijonarji na mirenskem Gradu, ki so jih obtoževali, da so s svetlobnimi znaki dajali tajna znamenja Nemcem na letališču: zažgali so misijonsko hišo, izropali svetišče Zalostne Matere božje, ubili kuharja in redovnike odpeljali v Ajdovščino. Pogorelci so se razkropili na vse strani, nekaj družin se je zateklo na Grad v prostore, ki jim je bil ogenj prizanesel.

Ko so dospeli do cilja, so usmiljenke prevzele bolnike, ki se je solznih oči zahvaljeval p. Viljemu, ta pa mu je pravil: »Ne meni, Mariji svetogorski se zahvalite!«

Ponesrečenec v vozilu se je premetaval in glasno stokal. »Brž v bolnišnico!« je silil p. Viljem, »če ga takoj ne operirajo,

bolnike in ranjence, sta mu pred lastnim domom padla kot vojni žrtvi dva družinska člana, oba ožja rojaka: p. Herminij Panizza, rojak iz Spora pri Tridentu, in brat Narcis, s svetnim imenom Fortunat Refatti, iz Pergine pri Tridentu. Prišla sta v sončuo Gorico, da bi se kot redovnika udeleževala pri Karmelski Materi božji na Kostanjevici, pa sta zapadla tako tragični smrti.

»O Marija svetogorska!« se je lomilo v duši kostanjevškemu predstojniku. »S sobratj smo se bili domenili, da te prenese mo na Kostanjevico in ustoličimo v naši cerkvi. Počastiti smo te mislili s številnimi pobožnostmi in javnimi proslavami. Zdaj pa je angel smrti z usodno peruto zasenčil naš samostan, žalost in jok sta naš delož, pogrebni obredi naša dolžnost. Bilj smo nevrnedni visoke časti, da bi te imeli v gostih. Volja božja je, da te še danes odnese mo na Sv. goro.«

ZOPET NA SV. GORI

Po kratkem obisku pri ponesrečenih

GORIŠKE NOVICE

Msgr. Diodato - generalni delegat

Goriški nadškof Pangrazio je z datumom 2. septembra imenoval za svojega generalnega delegata v času, ko bo odsoten zaradi zasedanja koncila v Rimu, msgr. Giovannija Diodata, kanonika goriške stolnice in spirituala v semenišču.

Duhovne vaje v Gorici

Od 1. do 5. septembra smo imele duhovne vaje v Zavodu sv. Družine. Bilo nas je precej, a lahko bi nas bilo še v večjem številu, če bi imele več duha požrtvovalnosti in samozatajevanja.

Lepi in zveličavni nauki, ki nam jih je podajal jezuit preč. g. pater Ivan Zužek, so padali kot kleno zrnje v naša srca.

Zagotavljamo Vam, g. pater, da ste to zlato zrnje sejali na rodovitno zemljo in se bo seme zakoreninilo in plod obrodilo. Da bi sovražnik ne prisejal ljuljke, bomo bedele s prižganimi svetilkami, kot pametne device. To Vam še danes ponovno vse obljubljam. Z vztrajno molitvijo in milostjo božjo ter pod vodstvom naše ljube nebeške Matere Marije nam bo to uspelo.

Z zahvalo Vam izražamo tudi še najvdanejša voščila, naj Vas Bog ohrani in podpira pri Vašem misijonskem delu, da boste še prav mnogo duš privedli na pravo pot do Jezusa.

Zahvaljujemo se tudi drugim č. duhovnikom, ki so pripomogli k boljšemu uspehu duhovnih vaj, zlasti pa našemu neumornemu voditelju preč. g. dr. Humarju, ki si vsako leto toliko prizadeva, da bi bile duhovne vaje dobro obiskane in bi obrodile bogat sad.

Slednjic se zahvaljujemo še predstojništvu zavoda, ki nas je radevolje sprejelo pod svojo gostoljubno streho, in vsem č. sestram, ki so tako lepo skrbele in se trudile za nas ter pomagale, da so nam bile duhovne vaje zares lepe v vsakem oziru.

Ljubi Bog vsem bogato poplačaj!

Udeleženka

ZA FANTE

Isti pater Zužek je v nedeljo 6. t. m. imel duhovno obnovo za fante v malem semenišču. Fantov je bilo že dokaj čedno število. Bili so: iz Doberdoba, Sovodenj, Strandreža, Podgore, Steverjana in Gorice. Duhovno obnovo so zaključili z večerno sv. mašo, pri kateri je bilo tudi sv. obhajilo.

To je bil prvi poskus take enodnevnih duhovnih obnov za fante. Zdi se, da kaže take obnove obdržati tudi za naprej.

Steverjan

Preteklo soboto smo pokopali na domačem pokopališču 75 letno Jožefo Bajt, ki je po daljši boleznii umrla v goriški bolnici.

Težko nam je slovo od Bajtove matere, ker nas je zapustila žena, ki nam je dajala skozi vse življenje pogumno krščansko pričevanje.

Iz vere je črtala moč, ko je morala z majhnimi otroki v begunstvo na Kranjsko med prvo svetovno vojno. Vera ji je dajala poguma, da ni omagala v hudih težavah, ki so prizadela njeno družino v povojnih letih.

Hvala ji za lepi krščanski zgled! Za vse naj ji bo Bog dober plačnik. Vsem njenim dragim pa naj gre naše iskreno sožalje.

Jesenski popravni izpiti

Učiteljske - Izdelali so: Cez 1. razred: Nikolavčič Ingrid. — Cez 2. razred: Marassi Lucija, Mikluš Ksenija, Quinzi Adele. — Cez 3. razred: Devetta Vojko, Mauri Natjuša.

Vstopni v III. razred učit.: Devetak Aleksandra.

Licej - Izdelali so: Cez 1. licej: Gergolet Marij, Križman Dušan, Princič Jožef, Radetti Emil, Vizintini Marija. — Cez 2. licej: Brajni Miroslava, Rutar Boris.

Kvatrnica na Mirenskem Gradu

združena z novo mašo g. misijonarja Ivana Plazarja v nedeljo 20. septembra V soboto 19. septembra ob 8^h procesija z lučkami, slavnostna razsvetljava. Opolnoči sv. maša s skupnim sv. obhajilom. V nedeljo 20. sept. ob 5., 6., 7. in 8. uri sv. maše z govori. Ob 10. uri slovesna sv. maša z govorom.

Ob 4^h pop. zaključna slovesnost - nova maša z govorom g. dekana Andreja Simčiča - darovanje okrog oltarja - blagoslov z Najsvetejšim.

Povabljeni vsi! — Po Mariji k Jezusu!
Vodstvo svetišča

Zaskrbljenost tekstilnih delavk zaradi odpustov

Ravnateljstvo podgorske tekstilne tovarne je sporočilo notranjim komisijam tekstilnih tovarn v Podgorji in Ronkah, da namerava zaradi pomanjkanja naročil odpustiti 300 tekstilnih delavk. V podgorski tekstilni tovarni naj bi odpustili 225 delavk, v Ronkah 45, v oddelku »fiocco« v Podgorji pa nadaljnjih 30.

Novi sedež bolniške blagajne

Na pokrajinskem ravnateljstvu INAM v Gorici so v četrtek 3. septembra uradno oddali gradbena dela za zgradbo novega sedeža pokrajinske blagajne.

Novi sedež bodo sezidali na vogalu ulice

TRŽAŠKE NOVICE

Zgonik

Romanje na Trsat in v Istro

Do sedaj so bili cilji naših romanj Barbana, Stara gora, Sv. Višarje. Letos pa smo se odločili, da poromamo na Trsat in da mimogrede obiščemo še Istro. To smo napravili dne 31. avgusta. Odšli smo v Jugoslavijo čez blok na Pesku, od tam pa naravnost na Trsat, kamor smo dospeli že okrog 8. ure zjutraj.

Večina izmed nas ni bila še nikoli na Trsatu, ker so do sedaj bile razmere takšne, da ne po prvi ne po drugi svetovni vojni nismo mogli preko še Istro. To smo napravili dne 31. avgusta. Odšli smo v Jugoslavijo čez blok na Pesku, od tam pa naravnost na Trsat, kamor smo dospeli že okrog 8. ure zjutraj.

Večina izmed nas ni bila še nikoli na Trsatu, ker so do sedaj bile razmere takšne, da ne po prvi ne po drugi svetovni vojni nismo mogli preko še Istro. To smo napravili dne 31. avgusta. Odšli smo v Jugoslavijo čez blok na Pesku, od tam pa naravnost na Trsat, kamor smo dospeli že okrog 8. ure zjutraj.

V romarski cerkvi smo imeli sv. mašo in nato smo si ogledali mesto, ki nudi lep razgled na Kvarner in njegove otoke. Po ogledu in po končanem pobožnostih smo krenili preko Reke in Opatije na jug proti Puli. Videli smo dolino Raše, kjer se rudarji trudijo globoko pod zemljo v izkopavanju premoga, nato smo zavili vedno ob morju na Pulo. To mesto nudi obiskovalcu marsikaj zanimivega, posebno staro rimsko gledališče.

Toda mudilo se nam je naprej proti domu. Znova smo se vozili ob lepi istrski obali, samo da nas je pot vodila ob tržaškem zalivu proti severu. Spotoma smo obiskali Poreč in njegovo slovečo stolno cerkev. Župnik dr. Pavič nam je lepo razložil zgodovino te cerkve in njenega zavetnika sv. Mavra, ki je tu umrl kot mučenec v 3. stol. Na njegovem grobu so sezidali prvo cerkev, ki so jo nato podrli in pod škofom Evrazijem (543 do 553) sezidali sedanjo v staro krščanskem bizantinskem slogu, kot so bazilike v Raveni. Vsekakor se spleča si ogledati to staro krščansko baziliko in njene mozaike.

Iz Poreča nas je pot vodila v Novi grad, kjer imajo tudi svojega mučenca sv. Pelagija, diakona, ki je živel kot sv. Maver v 3. stol. Preč. g. župnik nam je razložil, da je Novi grad stara rimska Emonia, prva istrska škofija. Vrlji diakon škofa Maksima je bil Pelagij, ki je potem umrl kot mučenec. Pod glavnim oltarjem v stolni cerkvi je njegov grob.

Mrak je že legel na Istro, ko smo iz Novega grada zavili proti Kopru. To me-

V nedeljo 20. septembra bo v Katoliškem domu v Gorici imel koncert

SLOVENSKI OKTET

iz Ljubljane. Začetek koncerta bo ob 17. uri. Vstopnina bo 500 lir za sedeže, 300 lir za stojišča. Koncert bo obsegal polifonično glasbo, slovenske narodne in umetne pesmi ter tudi pesmi drugih narodov. — Vsi prisrčno vabljeni!

Vittorio Veneto in Della Bona. Gradbena dela je prevzelo podjetje Giuseppe Minozzi iz Vidma, ki se je obvezalo, da bo zgradbo dokončalo do spomladi leta 1966. Novi sedež bo popolnoma ustrejal vsem potrebam. Bo v bližini glavnih goriških bolnišnic in poleg uradov bo razpolagal še z ambulatoriji, z dvema radiološkima kabinetoma ter z lekarno, ki bo imela vhod v ulici V. Veneto. Za poslopjem bo še velik prostor za parkiranje vozil in rešilnih voz.

Razgiban avgust na obmejnih prehodih

V preteklem avgustu je potovalo preko goriških obmejnih blokov 124.924 lastnikov propustnic, in sicer 81.921 jugoslovanskih in 43.000 italijanskih državljanov. S potnimi listi pa je potovalo preko meje nad 52.000 oseb. Skupno je bilo na goriškem mejnem sektorju v preteklem avgustu 176.924 prehodov.

znale nismo in vendar smo se tako hitro privadile druga na drugo. Tu se ravno kaže tista moč pravega skavtizma, ki nas uči, da nam je vsakdo prijatelj in sicer ne zato, da bi si od njega pričakovali posebni koristi, ampak iz veselja, da dajemo.

Take plemenite nauke sem spoznavala na taboru vsak dan in sem se jih skušala držati v nekem navdušenju, ki me še ni zapustilo in upam, da me tudi ne bo.

»Trikratni hurá za novo sestro!«

Sele ko mi podaja voditeljica ruto in klobuk, občutim vso srečo in zavest, da sem zdaj skavtinja, ki ima toliko težkih nalog, pa ni zanjo nobena pretežka, in ki vse prenese z vedrim nasmehom. Srečna pojem skupaj z drugimi skavtinjami ob sumpenu dežja:

»Ko na vrhove dospješ utrjen,
zasije sonce tebi v pozdrav.«

Dobrohotni Bober

R A Z N O

Jeklena krava

V angleškem mestu Slough imajo prvo jekleno kravo. Preračunali so namreč, da živa krava več poje kot pa nudi. To se pravi, da je vrednost sena in trave večja kot pa vrednost mleka in mesa, ki ga imamo od krave. Zato so začeli misliti, kako bi napravili umetno kravo, ki bi dajala več mleka in bi to manj stalo. Neki znanstvenik je to sedaj izpeljal. Izumil je posebno napravo, ki žre travo in proizvaja mleko. Ta naprava namreč umetno ponavlja vse delo, ki ga opravlja krava. Najprej »poje« travo in jo približno eno uro grize v »ustih«; nato jo v posebnem loncu, ki je namesto želodca, drugič in tretjič »prebavi«. To traja približno pet ur. Končno gre vse skupaj v zadnjo napravo, ki tako prebavljeno snov spreminja v mleko. To je tako gosto, da ga morajo zredčiti z vodo. Poleg tega mu lahko dodajo razne vitamine in drugo, da dobi okus po volji odjemavca.

Izumitelj je z napravo zelo zadovoljen in trdi, da v osmih urah proizvede toliko mleka, kolikor ga krava v dvanajstih. In še stane manj ter ga lahko proizvaja tudi ponoči, ko krave spijo. Prepričan je, da bo počasi lahko vsaka družina imela doma tako »kravo«, kot imajo sedaj pralni stroj.

Konja je že izrinil motor, sedaj bodo roboti izrinili še krave. — Uboge kravice, kdo jih bo potem pasel?

Odprtje zagrebškega velesejma

Predsednik republike Tito je dne 5. septembra otvoril zagrebški jesenski velesej. Pri tem je imel tudi priložnostni govor, v katerem je pohvalil vedno večjo prizadevnost in vedno večjo udeležbo domačih in tujih razstavljalcev. Na velesejmu je zastopanih 52 držav s 1500 domačimi in 5000 tujimi razstavljalci. Trideset držav je priredilo kolektivne razstave, med njimi tudi Italija. V italijanskem paviljonu razstavlja 110 največjih italijanskih industrijskih podjetij. »Dan Italije« je bil v ponedeljek 7. septembra.

S 1. novembrom podzemna železnica v Milanu

»Prva prog« milanske podzemne železnice bo začela delovati dne 1. novem-

bra. Milanski »metro« ne bo v tehniki in estetiki prav nič zaostajal za podzemskimi železnicami drugih evropskih velemest. S tem bo olajšan ogromen promet milanskih ulic in delavci in uradniki bodo z lahkoto sedaj dosegli svoje urade in tovarne iz najbolj oddaljenih predmestij.

Eiffelov stolp je zabeležil

333 samomorov

Zadnje dni avgusta se je vrgel raz Eiffelovega stolpa v Parizu mlad, 18-letni nemški dijak John Michel Herald. Nemški študent je že 333. oseba, ki se je vrgla raz stolpa s samomorilnimi nameni. Pred smrtjo je še v svojo beležnico zapisal svoje zadnje vtise. Bil je brez denarja, lačen, ko že nekaj dni ni nič jedel, in to ga je brzkone privedlo do tega žalostnega dejanja. Sedem ur je fant taval po stolpu iz nadstropja v nadstropje, ne da bi kdo zapazil njegovo obupno stanje. Njegove zadnje besede v beležnici so bile: »Zadnjič gledam to čudovito pokrajino. O Bog, kako je lepa Notre-Dame! Ne moj oče ne nihče drugi me ne bo več videl... Nimam več denarja. Umiram od lakote...«

Pariško časopisje predlaga, da bi na stolpu pomnožili pazniško osebje. Drugi spet predlagajo, da bi še prvo in drugo nadstropje zavarovali s stekleno ograjo, kakor je že tretje, ali pa napeli okrog in okrog železne rešetke. S tem bi seveda stolp izgubil na svoji estetični lepoti in zato bo brzkone še naprej cilj ne samo milijonov obiskovalcev na leto, temveč tudi obupancev, ki se bojijo življenja in njegovih tegob.

OBVESTILA

APOSTOLSTVO MOLITVE priredi v nedeljo 27. septembra romanje na Staro goro in v Barnas. Ob povratku se ustavimo še v Sent Lenartu in Krminu. Priglasiti se je treba pri fotografu g. Kleindienstu na Travniku.

SPOROČAMO, da se bo vpisovanje v slovenske osnovne šole v Gorici in Dobrodobu za šolsko leto 1964-65 vršilo od 18. do 26. tega meseca.

SVETA MASA NA KATINARI. V nedeljo 13. septembra ob 10. uri se bo vršila sveta maša pri kapelici Kraljice miru za proslavitev 25. obletnice njene zgraditve.

DAROVI

Namesto venca na grob pok. Jožefi Bajt so darovali števerjanski cerkvi: hčerka Afra in družina Komjanc 10.000 lir, sestra Fani Terčič 5.000 lir, sestra Terezija Knez 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: V počastitev spomina Jožefi Bajt iz Steverjana daruje Jare Rozalija 1.000 lir.

Bog povrni!

Za Alojzijevešče: Namesto cvetja na grob Jožefi Bajt daruje družina Terpin iz Steverjana 2.000 lir.

Bog povrni!

Za mladinski dom A. M. Slomšek v Bazovici: Marija Marc 5.000; N. N. iz Padrič 1.000; N. N. iz Bazovice 1.000; Anica Križmančič 10.000; družina Močnik 10.000; družina Cufar-Mevlja ob krstu sina Marija 5.000; J. Pertot 10.000; Jože Marc 2.000; A. K. iz Bazovice 5.000; družina Brce iz Bazovice 5.000; Grgič Justa iz Gropade 1.300; Jožefa Mlač 3.500; ob krstu hčerke Kristine družina Guštin 8.000; O. M. iz Trsta 10.000 lir.

Bog obilno povrni vsem dobrotnikom!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad dokazi sočutja ob smrti naše nepozabne mame

Bajt Jožefe roj. Hlede

se vsem iskreno zahvaljujemo. Zlasti se zahvaljujemo števerjanskemu g. župniku za vodstvo pri zborni pogrebnii maši in pri samem pogrebu, č. g. Komjancu za vso skrb, g. organistu Srebrničju za spremljavo pri maši, gospe učiteljici Adi za veliko udeležbo otrok pri sv. maši, sv. obhajilu in pri pogrebu, darovalcem cvetja in vencev ter vsem, ki so se v tako obilnem številu udeležili sv. maše in pogreba.

Stevevan, 9. septembra 1964

Zalujoča brata in sestre

Škofijsko slovensko romanje na Barbano bo 15. septembra